

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 242.

Tiende Session.

57de Møde.

Torsdagen den 16de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (forts.): Naar vi saaledes her vedtage en Bestemmelse om, at ingen Forandring kan skee med Hensyn til Havnevæsenets Indtægter, uden at Havneraadet er hørt, skulde man da, naar denne Lovbestemmelse ikke forandres ved en senere Lov, kunne forudsætte, at Regjeringen og Rigsdagen nogenstunde vilde komme til at vedtage en Lov, som gjorde Forandring i Havnevæsenets Indtægter, naar Havneraadet ikke havde været hørt? (Monrad: Jo, meget godt!). Jeg holder mig overbevist om, at den ærede Rigsdagsmand ikke vilde give sit Minde dertil, naar saadanne Spørgsmaal forelaae; jeg er overbevist om, at han ikke vilde gøre det, han vilde med sine store Gaver indprænte os Respec ten for de bestaaende Love — deri vilde han gjøre Ret og vinde Bisfald derfor. Viser det sig, at denne Bestemmelse generer os, maae Regjeringen og Rigsdagen blive enige om at udgive en Lov, som hæver den; og en Lov om dens Ophævelse er det naturligt, at man kan vedtage; men saalænge Bestemmelsen staaer i Loven, saalænge vil det være — jeg vil ikke alene sige urigtigt, men overmaade beklageligt, om den lovgivende Magt kunde komme til at sætte den tilside. Det er den første og vigtigste Respekt, man maae fordre for Lovene, at man holder sig dem efterrettelig, saalænge de bestaae. Saaledes som Bestemmelsen staaer her, troede jeg, som sagt, ikke, at den vil være til nogen Skade, men jeg kan paa ingen Maade

erkende, at man har Ret i sin Modstand mod den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), naar han stiller Spørgsmaalet op som et Principspørgsmaal; thi han har efter min Overbevisning fuldstændig Ret, og jeg troer, at man har vinket mod sin Hensigt, naar man fra den anden Side har taget Sagen paa den Maade, som skeet er, idet man derved har nådt Flere, som ellers ikke vilde stemme for Uendringsforslaget, til at gøre det af Hensyn til det, som ved denne Leilighed er kommet til Udtalesse.

Himestad: Det, hvorpaa det, efter min Mening, i dette Tilfælde kommer an, det er, hvorledes man skal forstaae de Ord, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) udtalte, „at Lov kan løse Lov“. Men en Lov, som skal løse en anden Lov, maa blive til paa Lovforefrevnen Maade, men nu er det forefrevet i Loven, at Havneraadet skal høres, for en Lov om Forandring i Havnevæsenets Indtægter kan blive til, og enhver saadan Lov, som altsaa kommer frem, uden at dette har været tagtaget, bliver ikke til paa lovforefrevnen Maade. Naar den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) sagde, at dette var en communal Sag, saa siger jeg, at det, som her forelægges os til Botering, er en Lovsag; hører den til Communen, saa send den derhen, og lad den afgjøre Sagen med Regjeringen, saa have vi Intet med den at bestille; men vi skulle ikke binde os ved at lægge en Deel af den os tilkommende Myndighed med Hensyn til dette Forhold for Fremtiden over i andre Hænder, vi skulle beholde, hvad der tilkommer os, heelt og holdent.